Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME

Nr. 3. **Sommer - høst 2010** 42. årg.

Fire druknet i tragisk ulykke.

Onsdag 18. aug. omkom 4 danske ungdommer på sjøen etter at båten deres hadde kantret ute ved Årsholmene som ligger ytterst på østsiden av Oddefjorden.

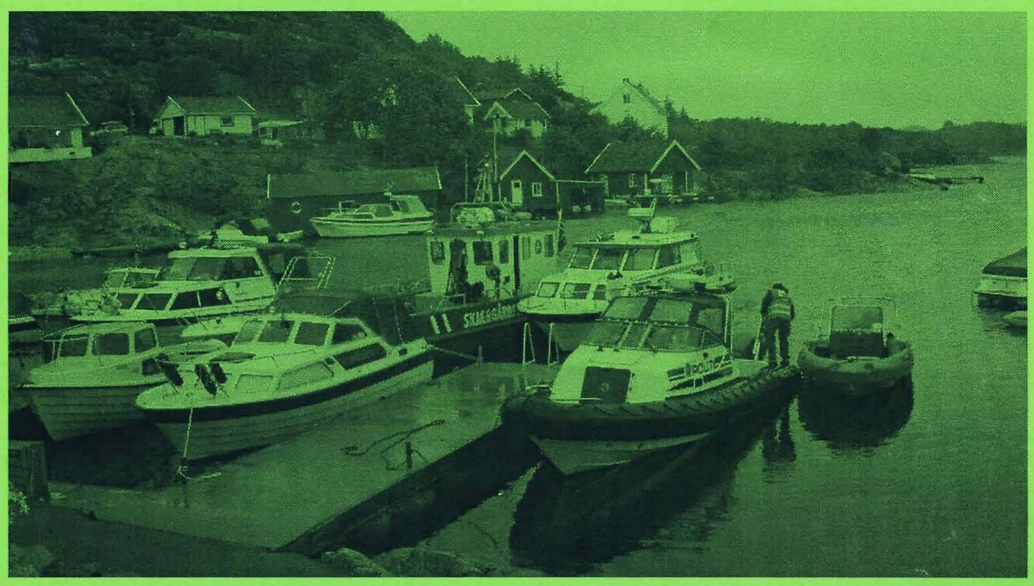

Her er noen av båtene som deltok i søket etter de savnede, ved bryggen i Tjostalsbukten.

Det var tilsammen 6 unge gutter i båten, men bare 2 fikk berget seg etter en fantastisk svømmetur over Oddefjorden, og kom til slutt i land på Sandøy som ligger på vestsiden av fjorden. De 6 guttene ferierte i en hytte som ligger på nordsiden under Høgvarden på Skjernøy, og som var eid av foreldrene til en av guttene som overlevde.

Denne dagen blåste det østlig kuling med skyet vær og noe solgløtt. De hadde båten liggende i Tjosdalsbukta, og derfra dro de 6 guttene ut rundt 13.30 tiden for å fiske. Båten var en eldre 14 fots tysk type uten flytetanker og med en 25 hk. motor. Ingen av guttene hadde flytevester på seg, det var ikke noen ombord i båten, de hang igjen på hytta.

De som så dem dra ut lurte på hvor de skulle, men en tenkte ikke at de ville legge utover i Oddefjorden i det været. Riktig nok var det le for vind og sjø på østsiden av fjorden, men ute ved Årsholmen var det vind og bølger, og der stoppet motoren ved at bensinslangen løsnet fra tanken til motoren. De greide å få den igang igjen. Men så hendte det igjen, og slangen datt ned i båten hvor motoren sugde inn vann.

Båten drev utover hvor det ble mer vind og bølger.

Forts. neste side

Det var herfra aksjonen ble ledet. Idrettsplassen i Tjosdalsbukta.

Da de var ca. 200 meter syd av Årsholmen kantret båten etter at de fikk en brottsjø over seg.
Alle 6 prøvde å nå i land på denne holmen, men strømmen og bølgene gikk raskt vestover så de måtte gi opp dette forsøket. Så la de på svøm vestover mot Odd og Sandøy som ligger 2,2 km unna. Etter de overlevendes utsagn greide alle 6 å komme over fjorden, men de havnet på sydsiden av Lille Odd og da orket ikke to av guttene mer og forsvant. De 4 som var tilbake svømte videre rundt Oddskjærene som ligger på vestsiden og inn mot Sandøy, da forsvant 2 til. Etter ca. 4 timer i sjøen greide de to som var igjen å ta seg opp på Sandøy. Det var Søren Thuesen (24) og Niels Høylund (24). Thuesen som er utdannet livredder ledet hele svømmeturen, og hjalp og oppmuntret de andre hele tiden. Bl.a. måtte han dykke for å fjerne skoene til de andre. På svømmeturen hadde de også observert en seilbåt på 200 - 300 meters avstand som de prøvde å få kontakt med ved å vinke med en åre, men det lyktes ikke. Da de kom i land på Sandøy var kameraten så forkommen at Thuesen nesten måtte bære ham hele veien over til Sandøybukta. Her fant de noe plast som han tullet rundt kameraten.
I mellomtiden hadde en dansk seilbåt meldt fra at de hadde observert en veltet båt, til politiet i Mandal. Da var klokken 16.21. Redningskøyta "Hvaler" blir sendt ut og finner båten som de prøver å slepe inn, men de greier det ikke på grunn av høy sjø. Like ved blir det funnet en sko og en fiskekasse. Da det ikke er meldt om noen savnede på sjøen blir søket etter personer avsluttet, og de regner med at det er en av de mange hundre båtene som har slitt seg og drevet ut langs Sørlandskysten. Da var klokken 17.21.

Det ble lagt ned blomster der båten deres var fortøyd

Søren Thuesen løper videre på Sandøy til sundet mot Maurholmen og legger på svøm over til den holmen, løper så over den, og legger så på svøm over til Hellersøy. Han løper så over Hellersøy og legger så på svøm over til Skjernøy. Hvor han går i land hen der er noe uklart, men han forteller at han svømte mot et lys på land, men det ble slukker etter en stund. Han fortalte videre at han prøvde å banke på tre hytter/hus som sto tomme. Han kommer så til huset hvor Esther og Normann Vågsvoll bor. Her banker han på døren, og da er klokken ca. 22.45.
Esther forteller at hun først ikke torde åpne døren da hun så den høye mannen stå utenfor i bare trusa, han blødde også fra knærne og tærne, og de skjønte han måtte ha legehjelp. Hun og Normann ringte med en gang redningssentralen for å varsle om ulykken. Deretter fikk de den kalde og forkomne mannen inn i dusjen slik at han fikk varmen tilbake i kroppen. Etterpå fikk de kledd ham opp i tørre klær. Thuesen fortalte til dem at han hadde en kamerat på en holme, og etter beskrivelsen skjønte de at det dreide seg om Sandøy. Han ville da dra ut igjen med en gang for å hente kameraten, men Ester forteller at hun fikk snakket ham fra det.
Han var også sikker på at to av de andre kameratene var druknet.

Slik fløt båten etter forliset

Forts. side 10

Skjernøyposten.

-ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Sigurd Aalvik, redaktør, tlf. 38 26 86 11
I redaksjonen:
Norvald Jenssen, tlf. 38 26 86 75
Evert Knutsen, tlf. 38 26 86 86
Janne Knutsen, kasserer, tlf. 38 26 85 86
Rita Dyrstad, tlf. 41 55 68 66

Skjernøy, 4516 Mandal.

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

E - postadresse: skjernoyposten@gmail.com

Adresseforandringer meldes til Evert Knutsen Skjernøyveien 254, 4516 Mandal. Tlf. 38 26 86 86 / 416 68949 mail: evert@hotproducts.no

Kontakt USA: Mrs. Agathe Tompson
865 Buck kd., Stone Ridge.
N.Y. 12484. USA.

Abonnementpris pr. år kr 100,- USA, $ 15

Fiskenytt

Så er sommeren på hell, også for det mer sommerlige fisket. Mange har startet forberedelsene til hummerfisket som starter første oktober. Forventningene er vel som alltid ganske store, og så vil tiden vise om de slår til. Fjorårssesongen ga jo et bedre resultat enn de foregående for de fleste, så får vi bare håpe at oppgangen fortsetter. For de som har anledning til å fiske med ruser, er observasjonene av hummer noenlunde som i fjor. Det rapporteres om mindre hummer fra yrkesfiskere som fisker krabber, men dette kan vel kanskje skyldes at det i denne sesongen er innført påbud om 70 mm fluktåpninger for yrkesfiskere, noe som ikke var tilfelle i fjor.

Rekefisket var dårlig i sommer, mye maneter vanskeliggjorde fisket, dette har bedret seg, og fangstene det siste har vært bedre. Men det er fremdeles lite småreker. Øvrig fiske har vært på det normale. Noen melder om ganske bra fangster på "kjølp".

Makrell har det vært ganske bra med i perioder, for dem som fisker til egen gryte. For yrkesfiskerne er det begrenset hva man får levert. Krabbene har vært til stede i ganske rikelig antall, men kvaliteten har vært svært variabel, spesielt for de som ble fisket på dypt vann. I det siste har dette bedret seg.

For yrkesfiskere som fisker på grunt vann, har de mindre krabbene vært ganske brukbare.

Et nytt fiske av året er fiske etter leppefisk. Leppefiske er et fellesnavn på 6 forskjellige fisk. Berggylt, grønngylt, grasgylt, bergnebb, bedre kjent som "hårjod "på våre kanter, brungylt, og blåstål, kjent som "blåstakk", og hunnen til denne rødnebb, hos oss kalt "sypike". Det er berggylten, grønngylten og bergnebben som er etterspurt for å spise lakselusen i oppdrettsmærene. Lakselusen er blitt et stadig større problem for oppdrettsnæringen, og i stedet for å bekjempe denne med kjemikalier forsøker man å redusere bruken av kjemikalier ved bruk av leppefisk. Fisken hentes i tankbil, og må være fullstendig fri for skader. Fisken fraktes til oppdrettsanlegg helt opp til Nord-Norge. Hver levering skal være godkjent på forhånd av veterinær. Leppefisken fiskes med teiner eller ruser. I tillegg til å være et problem for oppdrettsnæringen, er økningen av lakselusen et stort problem for denne ville bestanden av laks og sjøørret.

Flere fiskere på øya deltar i dette fisket

Evert Knutsen

Grunnstøtning nattetider

Da jeg var ute for å trekke krabbeteinene om morgenen 9.august fikk jeg litt av en overraskelse. En stor tresnekke hadde kjørt seg fast midt på Vestre Havnholme som ligger vest for Skjernøysund. Det var to personer om bord, og de hadde gått på grunn kl. 0300 på natta. Båten var hjemmehørende i Oslo, men de var nå på vei fra Mandal til Kristiansand. Den ene lå og sov mens den andre hadde rortørn, men det spørs om ikke rormannen også hadde blundet litt. Det er ganske godt gjort å treffe midt på holmen. Som kjent står en fyrlykt på nordsiden av holmen, mot det gamle Natoanlegget.

Mennene hadde mistet mobiltelefonene under forsøk på å komme av ved egen hjelp.

Min Rana 17 ble for svak til sleping i dette tilfelle, så jeg måtte tilkalle R/S "Hvaler", som trakk dem av og slepte dem til Mandal for nærmere undersøkelse. Heldigvis var værforholdene gode denne morgenen, ellers kunne dette ha blitt en stygg historie. Det var forresten på samme holme en dansk lastebåt grunnstøtte på vei til Kleven 12.april 2007, men det er vel neppe snakk om magnetiske forstyrrelser?

Beklageligvis hadde jeg ikke med fotoapparat, for det hadde blitt et virkelig blinkskudd.

R/S "Hvaler" pleier å ta foto av alle oppdrag, men det ble dessverre uteglemt i dette tilfellet.

Knut B. Knutsen

Skjernøy kapell

Høstens aktiviteter

Vi må tenke nytt og forsøke å være litt kreative nå i høst, da kapellet er uten kjøkken, vann og toalett nå i byggeperioden. De faste aktivitetene på kapellet forsøkes opprettholdt i størst mulig grad på tross av dette. Det er fortsatt mulig å få til noe selv om fasilitetene er noe redusert!

Et eksempel på dette er samlingsfesten som ble arrangert fredag 3. september. Det ble da servert varme komper, pølser og is. Fremmøtet var veldig bra - over 50 personer hadde funnet veien til kapellet denne fredagen. Johanna Engamo Kleveland holdt andakt.

Høstprogrammet med oversikt over aktiviteter, vil snarlig bli distribuert til øyas beboere.

Utbygging av kapellet

Styret, byggekomité og innsamlingskomité har brukt mye tid på utbyggingen nå i vår og høst. Mye skal ordnes, organiseres og planlegges i denne forbindelse. Vi vil etter hvert få mye god hjelp og avlastning av Arnt Lindland (byggmester), som vil fungere som konsulent og sørge for framdrift og kvalitet på byggearbeidet.

Kjøkkenbygget ble revet i løpet av 2 dager (helgen 11-12 juni)!

Dugnadsviljen var overveldende. I løpet av de to dagene var det i gjennomsnitt ca 20 personer til stede hver av dagene. Litt av mandagen ble brukt til å kjøre materialer og lignende på søppelplassen. Tusen takk til alle dere som hadde anledning til å bidra.

Byggingen er ca. 1 måned forsinket. Se ellers egen informasjon om utbyggingen i Skjernøyposten. Det vil snarlig komme en mer utfyllende informasjonsbrosjyre til alle husstander.

Skjernøydagen

Skjernøydagen gikk av stabelen 7.august kl. 12:00. Som vanlig var det loppemarked, auksjon, loddsalg, matsalg og aktiviteter for barna. Dette er et stort arrangement som involverer svært mange skjernøybeboere. Over 70 personer var direkte involvert i arrangementet på selve dagen. Vi var kjempegodt fornøyd med et resultat på ca kr. 150.000 etter at utgifter var trukket fra. Det meste "gikk på skinner", men det er alltid noen ting som kan endres og gjøres bedre til neste arrangement. Uten alle "de gode hjelperne" hadde ikke et slik stort arrangement vært mulig. Dette gir kjærkomne inntekter til det nye tilbygget. Menighetsutvalget og Ungdomsforeningen var arrangør. Helselaget støttet også opp om arrangementet.

Diverse informasjon

Skjernøens Kr. Ungdomsforenings håndskrevne avis, "*Fremskridt*" blir skrevet over på maskin. Det blir da lettere for kommende generasjoner å sette seg inn i ungdomsforeningens arbeid og aktiviteter fra den spede begynnelse i 1903.

Vi har mottatt de første årgangene i styret. Det var her en person som uoppfordret tok kontakt med styret, og som kunne tenke seg å gjøre dette på frivillig basis.

Alf Tore Gundersen
(på vegne av Skjernøy Kr. Ungdomsforening)

Skjærgårdsgudstjeneste

Gudstjenesten ble lagt til idrettsplassen i Tjosdalsbukta, istedet for ytterst i Ystevåa som har vært stedet de siste 10 - 12 årende. Frammøtet var vel som vanlig, kanskje 150 personer. Det var en fin søndags formiddag og solen skinte. Sokneprest Haraldstad forrettet og det var også barnedåp. Lille Vilde Margrethe Aanesen og Frida Aukland Hansen døpt ble døpt.

Portrettet

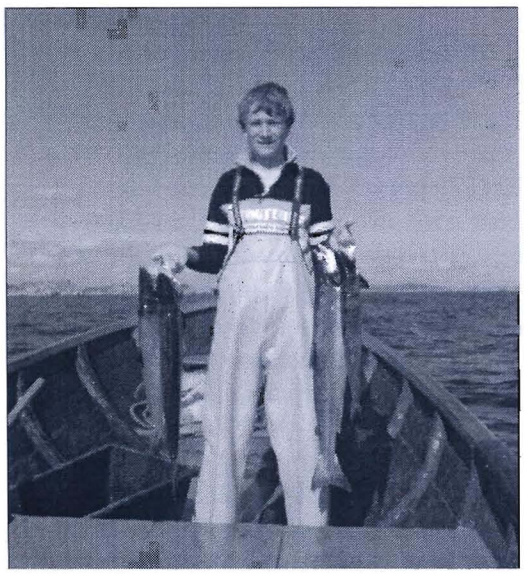

Kristian Lans Syvertsen, 04.09.93. Bor på Ytre Farestad sammen med lillesøsteren min, Margrethe, mamma og pappa.. Har bodd her ute hele livet og trives veldig godt. Nå går jeg på allmennfag på Mandal videregående skole og skal ta studiekompetanse. Etter jeg er ferdig med det, vet jeg ikke helt hva jeg vil. I sommer har jeg jobbet i BRGruppen som "forskalingssnekker". Dette arbeidet trivdes jeg godt med, jeg hadde også noen malerjobber.På fritiden liker jeg å være ute. Jeg er interessert i naturen og syntes det er spennende å være med og hjelpe med sauene og gårdsarbeidet, noe av det aller gøyeste er jo kanskje traktorkjøring.

På sjøen liker jeg meg også veldig godt, både fisking og holmeturer. Da det var lov til å fiske ål hadde jeg ute en del ruser på sommeren. Dette var en spennende hobby og en grei sommerjobb. Om sommeren har laksefisket også vært moro å være med på, tidlige morgener sammen med farfar og pappa. På høsten er det jo hummerfisket som står i sentrum. Ellers blir mamma ofte glad når hun får fersk fisk fra garnan til middag. Hummerfisket er noe jeg alltid har vært med på og jeg startet tidlig med mine egne 6 teiner innforbi Austerodden. Fangstene ble kanskje ikke alltid like store, men det var nesten alltid like gøy.

Jeg er også med i styret til Ungdomsgruppa og er der nesten hver fredag. Fellesskapet på Ungdomsgruppa er veldig bra og jeg trives godt på kapellet. Ellers så har jeg vært med på de andre aktivitetene her på øya og speideren og piano i byen. På mandag var det barneforening, yngres og kor, på torsdag var det hobbyklubb og på fredag var det fotball (i sommerhalvåret).

Seiling er også en stor interesse, og jeg husker godt den dagen jeg og pappa kjørte til Porsgrunn og henta seilbåten, som jeg fikk til 13-årsdagen. Denne båten har jeg enda, det er en Kragerøtærne som er en enkel båt å seile. Forbløffelsen og skuffelsen var jo stor når vi kom hjem og den sank rett til bunns. Alle klinkene under vann måtte byttes, men gjennom vinteren og mye arbeid ble båten tett. I fjor sommer kjøpte jeg ny seilbåt sammen med Gøran Spetland, Marius Walvik og Erlend Gauksås. Vi har hatt noen overnattingsturer og en del dagsturer med den nå i sommer. Nå i høst har jeg sammen med kamerater fra øya og kaptein Gøran Spetland vært med på tirsdagsregattaene til Mandal Seilforening.

I sommer har jeg vært med skoleskipet Sørlandet i to uker sammen med John Olav Knutsen. Vi var med i Tall Ships Races på etappen fra Kristiansand til Hartlepool i England. Dette var en flott opplevelse og det var ekstra moro siden vi vant denne etappen. Turen over Nordsjøen var en rolig tur med lite sjø, så jeg slapp greit unna sjøsyken. På grunn av det fine været hadde vi full seilføring og vi holdt god fart med kanskje et snitt på 8-10 knop. Opp på siden av skuta svømte både springere og spekkoggere. Dette hadde jeg aldri sett før så det var spennende. Vi så også en grindhval på avstand.

Det å bo på et sted som Skjernøy syntes jeg er noe alle burde få muligheten til! Her ute trives jeg veldig godt og jeg føler at alle vet hvem alle er. Oppveksten min her ute har vært og er fantastisk. Hvis jeg treffer noen langs veien så er det alltid et "hei" eller en liten samtale. Det store samtaleemnet er jo fisket. Hehe, å gå nedover veien til Nedre Farestad i laksefisket uten å bli spurt om vi fikk noen laks den dagen, er nesten utenkelig.

Vi er også en sammensveisa gjeng ungdommer som bor her ute, og av og til kommer dette ekstra godt fram. På turen til Rivenes fikk vi bekrefta det av den tragiske ulykken som preger oss alle. Vennene mine betyr

Forts. neste side

mye for meg og det er godt vi kan snakke om det nå etterpå. Når jeg etter hvert skal etablere meg en plass som voksen er øya et sterkt ønske, men jeg må nok flytte vekk litt for å gå på skole. For skolen er jo viktig, selv om den kan være litt kjedelig.

Vi takker Kristian hjerteligst for at han ville stille opp i portrettet. Red.

Ungdommer fra Skjernøy redningsmenn

ved båtbrannen i Søgne 5.september

Kriseteamet i Mandal v/Synnøve Puntervold hadde kalt sammen til møte på Kapellet i forbindelse med Skjernøyungdommenes medvirkning i redningsaksjonen ved Rivenes i Søgne natt til søndag 5. september. Lensmann Terje Pedersen fra Søgne, kommunelege Stein Grytten og Kjell Isungset fra familiekontoret var til stede sammen med alle ungdommene som var med på Skjernøy Ungdomsgruppes tradisjonelle høsttur til Rivenes, samt ungdommenes foreldre.

Her er deltakerene som var direkte involvert i redningsarbeidet.
Fra venstre: Bak: Kristian Lans Syvertsen og Pernille Herstad Adriaenssens. I midten: Anita Velle, Nikolai Dyrstad, Daniel Sjølingstad Olsen, Marius Walvik, Lars Dyrstad, Heidi Aanensen, Cathrine Berge og Truls Dyrstad. Foran: Gard Lehne, Erlend Gauksås, Gøran Spetland og John Olav Knutsen. (Anita, Daniel, Heidi og Gøran bor ikke på øya, men er med i Ungdomsgruppa. De unge ønsker ikke at bildet skal publiseres eller benyttes i noen annen sammenheng)

Først ble det en gjennomgang av fakta som politiet i Søgne satt inne med. Lensmannen sa også at enkelte ville bli avhørt senere for å få en ordentlig oversikt over hva som egentlig hendte.
Lensmann Pedersen berømmet ungdommene for det de hadde gjort, han rettet en stor takk fra politiets side og sa at de nå var å anse som redningsmenn.
Deretter fortalte Grytten generelt om reaksjoner man kan få etter å ha vært oppi en såpass dramatisk situasjon, og særlig for dem som var midt oppi situasjonen. De færreste av ungdommene har erfaring med så dramatiske opplevelser, og Grytten påpekte at noen kunne få ubehagelige reaksjoner senere, kanskje i form av vonde drømmer, problemer med å få sove grunnet flashbacks etc.
Isungset informerte om at familiekontoret er åpent for alle som vil snakke om hendelsen, og kanskje noen også ønsker å komme sammen til kontoret, for ikke å være helt alene.
Lederne fortalte deretter om sin opplevelse av det som hadde skjedd, før ungdommene og foreldrene fikk anledning til å fortelle eller stille spørsmål.
Etter innledningen ble ungdommene som ikke var direkte involvert i redningsarbeidet og deres foreldre dimmitert, og tilbake var 11 ungdommer som i en aller annen sammenheng hadde vært med i kaoset som oppsto da en 29 fots Scan Baltic plutselig var i full fyr utenfor Rivenes leirsted, og hvor en dame omkom.
Ungdommene ble enkeltvis bedt om å fortelle hvordan de hadde opplevd dramatikken, noe de gjorde – med supplering fra de andre. Ingen ønsket å fremheve seg selv på noe vis.
Lensmann Pedersen noterte mens ungdommene fortalte.
Det kom fram at ungdommene har gjort en fantastisk innsats i redningsarbeidet. To av ungdommene oppdaget brannen, de varslet de andre og lederne. Raskt var de ute i båter for å hjelpe. To personer, en mann og en kvinne, var i vannet da de kom frem. Etter hvert fikk de begge opp i båter. Kvinnen var da bevisstløs og uten puls. Mannen som prøvde å holde den forulykkede damen oppe, var selv helt utmattet da han ble hjulpet opp på badeplattformen til båten som ikke brant.
Oppe i sjekta fra Skjernøya startet en av ungdommene hjerte-/lungeredning sammen med en person fra båten som ikke brant.

Forts. neste side

Hjerte-/lungeredningen ble snart overtatt av lederne. Etter hvert kom det også til en lege som tilfeldigvis var i en annen båt nær ulykkesstedet. Det ble gjennomført livreddende førstehjelp til de kom til land og personell fra ambulanse overtok.
Tre av ungdommene førte båten med den bevisstløse kvinnen inn til hjelpen som ventet ved land.

Den brennende båten var blitt kappet løs, og den drev mot båthavnen og sjøbua og bryggeanlegget på Rivenes. Ungdommene varslet folk i båter og sjøbua. De flyttet mange båter, så de ikke skulle komme i kontakt med den som brant. En leder greide sammen med en av de unge med en åre å skyve den brennende båten opp på et skjær. De prøvde først med en dregg de kastet om bord, men tauet brant fort over.
Alt i alt gjorde ungdommene alt riktig, og lensmann Pedersen og kommunelege Grytten var veldig klare på at denne ulykken kunne gått atskillig verre hadde det ikke vært for ungdommenes resolutte inngripen. Ungdommene høstet stor applaus for sin fabelaktige innsats, og lederne fikk også stor applaus for hvordan de taklet situasjonen i etterkant. De sto på like mye som ungdommene om natten, og søndag formiddag ble samtlige foreldre kontaktet og forklart om situasjonen, samt informert om møtet på Kapellet kl. 1800, noe foreldrene satte stor pris på.
Ungdommene var selv veldig glade for det gode samholdet, og at de kunne prate sammen om hendelsen. Ungdommene gav uttrykk for sine tanker og følelser rundt det som hadde skjedd og at de var heldige som ikke hadde mistet noen. "Vi var tross alt bare hjelpere" sier en av ungdommene. Tankene deres gikk til de som sitter igjen med store tap etter ulykken.

Alt i alt var det 32 ungdommer og 5 voksne som opplevde de dramatiske timene natt til søndag 5.september.

På vei hjem fra Rivenes var ungdommene nok en gang redningsmenn. Denne gangen var det en båtfører som fikk hjelp. Han hadde falt ut av båten da den traff en bølge. Uten vest og dødmannsknapp havnet han i sjøen. Han ble hjulpet opp i sin egen båt av de to ungdommene som hadde stanset den førerløse båten ved å entre den fra sjekta de var om bord i. På rett plass til rett tid, hadde ikke ungdommene grepet inn kunne også dette fått en verre utgang. På grunn av ungdommenes kunnskap om sjø og båtliv kunne den våte båtføreren fortsette ferden. Dette er noe å ta lærdom av!

Thor Anders/Janne

Rapport fra Skjernøy Historielag

Søndag 22.august holdt historielaget uformelt møte på grendehuset. Vi var så heldige å få besøk av fylkeskonservator Frans Arne Stylegar, og han kjenner til det meste av historikken på Skjernøy.
Møtet var beregnet for styret i historielaget, og andre historisk interesserte som kunne møte opp på kort varsel.

Frans Arne Stylegar og Knut Knutsen ved liksteinen på Berge

Grunnen til dette møtet var i første omgang å få veiledning fra Stylegar til å få en "oppsving" i Skjernøy Historielag. På Skjernøy har vi som kjent mange kulturminner og severdigheter som vi ønsker å få kartlagt og skiltet på en fornuftig måte før de går i glemmeboken for kommende slekter. En del er som kjent skiltet tidligere. Stylegar anbefalte i den forbindelse å lage et samleskilt for hver gård, da han mente dette ville gi en bedre oversikt enn enkelte skilt rundt i terrenget. Men selve plassen bør vel også markeres litt. Styret i historielaget vil diskutere dette, eventuelt ta det opp på årsmøtet til våren. Dette prosjektet er tidkrevende og kostbart, men Stylegar mente det kunne skaffes midler til dette.

Hver deltaker fikk utlevert et ark med aktuelle kulturminner og severdigheter på Skjernøy.

Forts. neste side

Stikkord for ting som ønskes skiltet i første omgang:
Skjernøysund: Kirkevika/Kapittelheia (må ha tillatelse til å rydde)
Dyrstad: Bautasteinen og kanonen i Dyrstadstranda
Valvik: Slottsborg (bygdeborg) (må lage sti og få tillatelse)
Nedre Farestad: Høgevarden og ankret i gården
Odd: Skipsforlis "Am Mer Mar" 27.12.46.
Murene fra Norges sydligste hytte
Hvilket hus er eldst på øya? Stylegar fortalte at det ikke var vanskelig å datere når bygningene var oppført, fremgangsmåten var å bruke 10 mm bor gjennom kledningen. Man må selvsagt ha tillatelse av eierne. Ellers anbefalte han å registrere hus som var flyttet til øya, hvorfra og når.
Postveien Berge-Valvik: Det var interesse for å rydde denne gamle stien på ny og skilte den opp. Her er vi selvfølgelig avhengige av at grunneierne gir tillatelse.
Losstien Skjernøysund-Grottevarden: Sigurd Aalvik mente han kunne påvise hvor den gamle stien hadde gått, og det hadde jo vært svært interessant om vi kunne gjenåpne denne. Til disse ryddeprosjektene trenger vi selvfølgelig hjelp av frivillige, det er masse stor einer som må kuttes.
Etter bevertningen var Stylegar, Otto Lehne og undertegnede på befaring til Bautasteinen. Stylegar tok masse bilder, han var imponert over steinen, så gjenstår det å se om det kommer noe nytt ut av befaringen.
Kanonen i Dyrstadstranda var i følge Stylegar svært interessant, og den burde bli vedlikeholdt, satt på et stativ og boltet fast i fjellet.
Ellers var vi veien om Liksteinen på Øvre Berge og huset på Bakken – som sies å være ett av de eldste på øya.

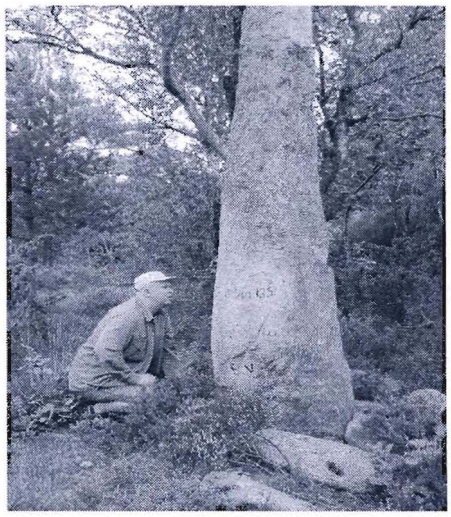
Stylegard studerer merkesteinen på Dyrstad

Som tidligere nevnt håper historielaget å få Hans P. Møller ut på Grendehuset i høst for å fortelle sin krigshistorie fra landsettingen på Hellersøy og oppbygging av "Lola" radiostasjon på Tofte.
Som dere ser ligger det en innbetalingsgiro til Skjernøy Historielag i dette nr. av Skjernøyposten. Årskontingenten er på kr 100, og vi i styret håper flest mulig har anledning til å støtte opp om Skjernøy Historielag.

For historielaget
Knut B. Knutsen

Skjernøydagen 2010

Skjernøydagen 2010 må vel være en av de mest besøkte av alle. Det var så tett med folk at det nesten ikke var plass til flere. Heller ikkevar det plass til flere biler. De var parkert over alt, så de mest uheldige måtte gå langt for å komme fram til plassen.
Det var lopper i haugevis, mye ble solgt for en billig penge, men det var masse igjen til slutt.Det var auksjon, og mange gamle ting ble solgt der. Det var utlodning med mange gevinster. Mat i flere varianter som fiskesuppe, grillet laks, reker, kokte krabber, pølser og karbonader. I tillegg vafler og flere varianter av kaker, kaffe og mineralvann. Alt av mat ble solgt ut. Det ble tilbake bare noen få krabber.
Været var fint med sol hele dagen og de fremmøtte koste seg ved de mange benker og bord som var satt ut. De små kunne bade, og det var også krabbefiske.
Denne gang gikk inntektene til utbygging av kapellet og det kom inn i overkant av 150.000 kr, når alle utgifter var betalt.
Det var mange som var engasjert denne dagen som sto på fra tidlig om morgen til sene kvelden.

Forts. neste side

Som bildet viser var området fullt av folk.

Her var det mange lopper å velge mellom

Som nevnt var det mye folk, noe antall har vi ikke men det var mange hundre. Problemet er parkering av biler, de sto langs veiene kilometer fra stedet.
På plassen ble det i fjor bygd et nytt toalett, også til bruk for hendikappede. Dette har stått ferdig i snart et år og er enda ikke tatt i bruk. Det har vært et stort savn. Toalettet mangler strøm som ikke er blitt lagt inn.

Helselagets høstfest

Grendehuset var helt fult av mennesker.

Lørdag 3.september var det igjen duket for den tradisjonelle høstfesten. Denne gang ble den arrangert på Grendehuset, da Kapellet er under ombygging. Leder Kari nevnte ved åpningen hvordan hun hadde grublet på hvordan man skulle sette bordene og hvordan festen i det hele tatt skulle gå med bare henne og Signe igjen i styret, siden de andre av ulike grunner var fraværende.Men Kari og helselaget har mange gode hjelpere, og disse trådte til og hjalp til med å stelle i stand til en veldig flott høstfest.
Været var også på helselagets side, det var så varmt at dører og vinduer måtte stå på vidt gap, og solen brente i nakken på dem som satt nærmest døra.

Forts. neste side

Totalt 55 mennesker møtte opp, så det var så godt som fullt. Presten i Lindesnes, Sven Giljebrekke, holdt en liten tale for dagen, og så ble bordverset sunget. Snittene smakte veldig godt, og de mange kakene var også veldig velsmakende. Vi sang en del sanger, akkompagnert av Tore Dag Bøe på keyboard og Bjørn Vikøyr på bass, og Randi Ullestad fortalte et eventyr av H.C. Andersen – Verdens vakreste rose. Vi sang noen sanger til, og så var det tid for kollekt og avslutning. Kollekten på kr 3600 gikk som vanlig til forskning på Altzheimer og demens.

Janne

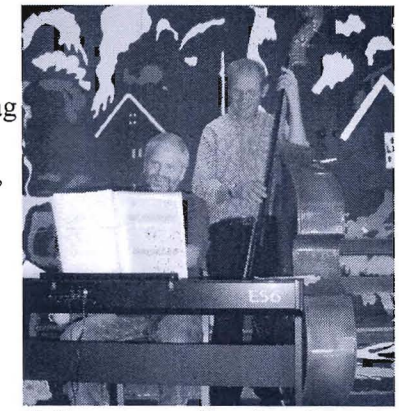

Spillemennene: Tore Dag Bøe på piano og Bjørn Vikør på cello.

Fire druknet..... fors. fra side 2.

Nå blir det slått full alarm og kl. 23.11 kommer de første ambulansene til øya hvor de tar seg av Søren Thuesen.

Det blir også slått alarm på Farestad, og mange melder seg frivillig til å gå ut å lete. Sverre Gabrielsen tar med seg to kamerater og to fra luftambulansen og dro ut til Sandøy hvor de fant Niels Højlund som satt alene inntullet i noen plastposer han hadde funnet der. Sverre forteller at han var i fin form, og vi fikk ham inn i båten i varmen. De var inne igjen etter kl 24.00. De fikk lagt ham i ambulansebilen og sammen med Søren Thuesen ble han kjørt til sykehuset i Kristiansand.

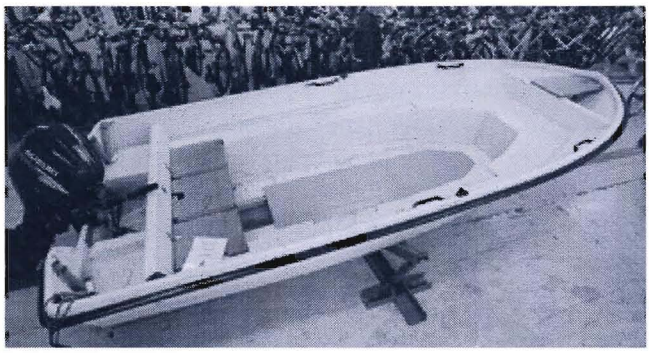

Her er båten som ble funnet drivende i Boknafjorden.

Det ble lett hele natten med redningsskøyter, redningshelikoptere, et dansk redningshelikopter blir også sendt fra Aalborg i Danmark for å bistå, samt frivillige fra Skjernøy og distriktet. Den natta var det særlig vanskelige leteforhold med sterk vind og regnbyger.

Torsdag morgen trappes søket ytterligere opp, og det igangsettes strandsøk på alle holmer og skjær, samt rundt hele sydsiden av Skjernøy. Utover kvelden blir letingen trappet ned da vind og sjø holder på å bygge seg opp. Videre leting de nærmeste dagene var også resutaltløse.

Området rundt Tjosdalsbukta ble base for letemannskapene, hvor det ble satt opp midertidlige telt hvorfra aksjonen ble ledet. Det var Røde Kors - avdelinger Mandal og Kristiansand, Sivilforsvaret, politiet, tre helikoptere, tre redningsskøyter, et orionfly, en fregatt og et MTB-fartøy. Det var også nokså dårlig vær med mye vind og regnbyger. I tillegg var det alle dem som stilte frivillig fra Skjernøy og Mandal med båter og letemannskap.

Om kvelden ble de to overlevende skrevet ut fra sykehuset og kom tilbake til Skjernøy sammen med pårørende som hadde kommet opp fra Danmark. Det første de gjorde var å overrekke blomster til Esther og Normann Vågsvoll. De reiste tilbake til Danmark morgenen etter.

Den svømmeturen Søren Thuesen la ut på må ha vært meget strabasiøs og krevende. Til sammen må han ha svømt mellom 7 og 8 km, og i tilegg var det høy sjø og vind. Sjøtemperaturen var ca. 17 grader.

Lørdagen ble det funnet en fiskebag oppe ved Karmøy som tilhørte de forulykkede, og søndagen ble båten til danskene funnet i Boknafjorden syd av Karmøy. Dette tyder på at strømmen har vært sterk.

De savnede er: Thomas Hermansen, Henrik Hyrup Møller og Jakob Skovgaard Andersen.

Nikolaj Munk Nielsen ble funnet 6.september.

De hørte hjemme i Århus og distriktet rundt.

På gudstjenesten i kapellet søndag 31.august ble det tent fire lys for de savnede av et vennepar av de savnedes familie. Kapellet var nesten fullt av mennesker. Det var også barnedåp. Prost Skjelsbæk holdt en

Fors neste side

gripende preken over tekst hentet fra Høysangene i bibelen, en tale om at Gud er med midt i sorgen. Det er lagt ned blomster på stedene der de forliste og hvor de to overlevende kom i land.

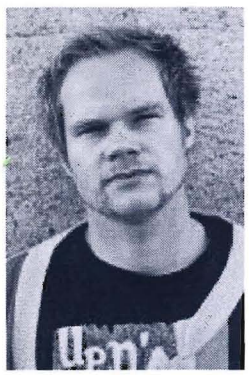

Niels Højlund

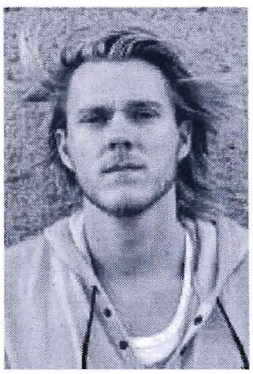

Søren Thuesen

De to overlevende forteller selv at Søren reddet Niels fra drukningsdøden ved å dykke ned og hente ham og holde ham oppe til de kom til Sandøy. Niels forteller selv at han hadde gitt opp. Søren vil ikke framstå som helt siden 4 av dem ikke kom til land, men hans opptreden der ute i sjøen kan ikke karakteriseres som noe annet enn en heltedåd. De ønsker å formidle at det er skrevet mye usant i pressen, og at det er dette som er beskrevet her som er sannheten. De ønsker ikke å framstå som uansvarlige, men fornuftige unge gutter. Niels mener at været ikke var så ille, og at han hadde vært mye ut i sånt vær siden han var liten gutt.

Det eneste de selv ser er kritikkverdig er at de gikk ut uten redningsvester. Søren sier at "all den hjelpen vi har fått i Norge har vært til utrolig stor støtte. Det har gjort det mye letter å takle det som skjedde." Niels sier: "Vi kommer ikke til å glemme dem som har hjulpet oss. Bare måten alle stilte opp på da vi kom tilbake forrige fedag, har vært til utrolig stor hjelp".

Kjære Skjernøy-folk

På bakgrunn av den forferdelige ulykken som fant sted den 18. august med fire unge menns druknedød føler vi behov for å skrive noe til dere på øya. Vi kjenner veldig sterkt på avmakt og sorg. Først og fremst for de som mistet. Men også - som vår lille sidehistorie i tragedien - en sorg i forhold til dere på øya. Hvor rart det enn måtte høres ut, så kan vi nesten føle på noe som likner på "skyld". Vi kjøpte hytta på øya for vel 1½ år siden og ble med en gang aldeles betatt av øya og opplevde åpenhet og hjertelighet overalt. Så skjer dette, som først og sist er forferdelig vondt for de som mistet, men som jo og er vondt for et samlet øy-folk. Vi skulle ønske at vi kunne skru tiden tilbake til før 18. august slik at øya skulle få slippe å ha dette som et sårt minne.

Det er mange, mange "om" og "hvis" i en slik tragedie. Hadde vi bare sagt fra om at de måtte ha redningsvester med seg, og så videre. Det er også mange ting man skulle ha ønsket seg anderledes i medias bilder av saken. Men de to overlevende sammen med alle de impliserte familiene valgte fra starten å ikke si noe til media. Det ble for tøft å stå fram midt i sorgen og forferdelsen. Kan hende at de to overlevende vil fortelle sin historie seinere.

Men uansett alt dette får vi ikke de fire tilbake. Vi må leve videre med tragedien i bagasjen. Slik dere på Skjernøy også må. Vi er lei for dette.

Samtidig må vi få uttrykke stor takknemmelighet for den omsorg og omtanke vi har møtt også fra dere på Skjernøy i denne tid. Takk for mye forbønn. For familiene runt de seks menn har to ting vært en hjelp midt i sorgen; at de alle seks hadde en levende tro på Kristus, og at ufattelig mange mennesker både i Norge og Danmark ber for alle de impliserte.

Vi ser fram til å møtes med dere igjen og snakker gjerne åpent om alt dette med alle som ønsker det.

Randi og Rainer Kuhnt

Ellen og Nicolaj Wibe

Kirsten og Asger Højlund

Margrethe og Henrik Højlund, hvis sønn Niels overlevde ulykken.

Tur til Kneblingen.

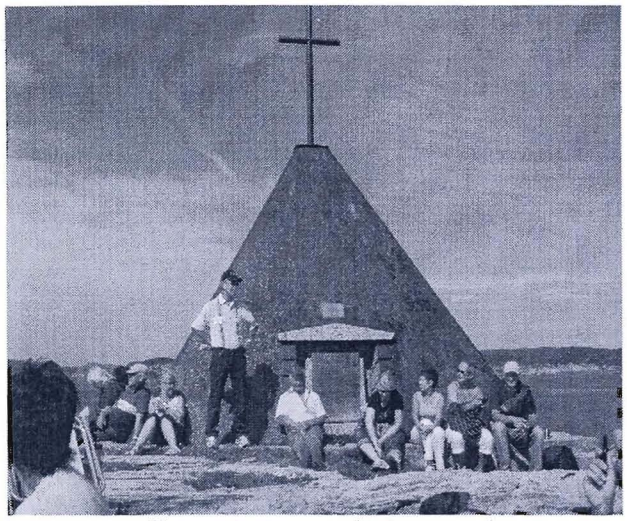

Knut orienterer ved minnesmerket

Søndag 8. aug. var det tur til Kneblingen. Det var Historielaget som sto for arrangementet, og frammøtet var kl 12.00 Det var en fin varm dag, men det begynte å blåse litt på ettermiddagen.
Det møtte fram 31 personer med smått og stort fordelt på 9 båter.
Oppe ved varden (minnesmerket) var det orientering av Knut B. Knutsen som fortalte om det som skjedde der for 73 år siden, og grunnen til at dette minnesmerket ble reist sommeren 1938. Siden da har det vært Mandal Sjømannsforening som har stått for ettersyn og vedlikehold av dette minnesmerket.

Det som skjedde der var at den finske skipet "Savonmaa" forliste her 20 jan. 1937 i en forrykende storm, og hele besetningen på 26 personer omkom. Bare 8 av de omkomne ble funnet.
Knut ga en flott orientering om skipet som sendte ut nødsignaler, om leteapparatet som var i gang og byggingen og innvielsen av minnesmerket. En flott sommerdag i 1938 var det mer en 6000 mennesker samlet her på denne holmen under avdukingen av minnesmerket.
Etter orienteringen var det matpause med medbrakt mat og drikke, og etter det var det lagt opp til natursti rundt på holmen.
Det var en fin stund der ute i havgapet denne søndag ettermiddagen.

100 år siden sist

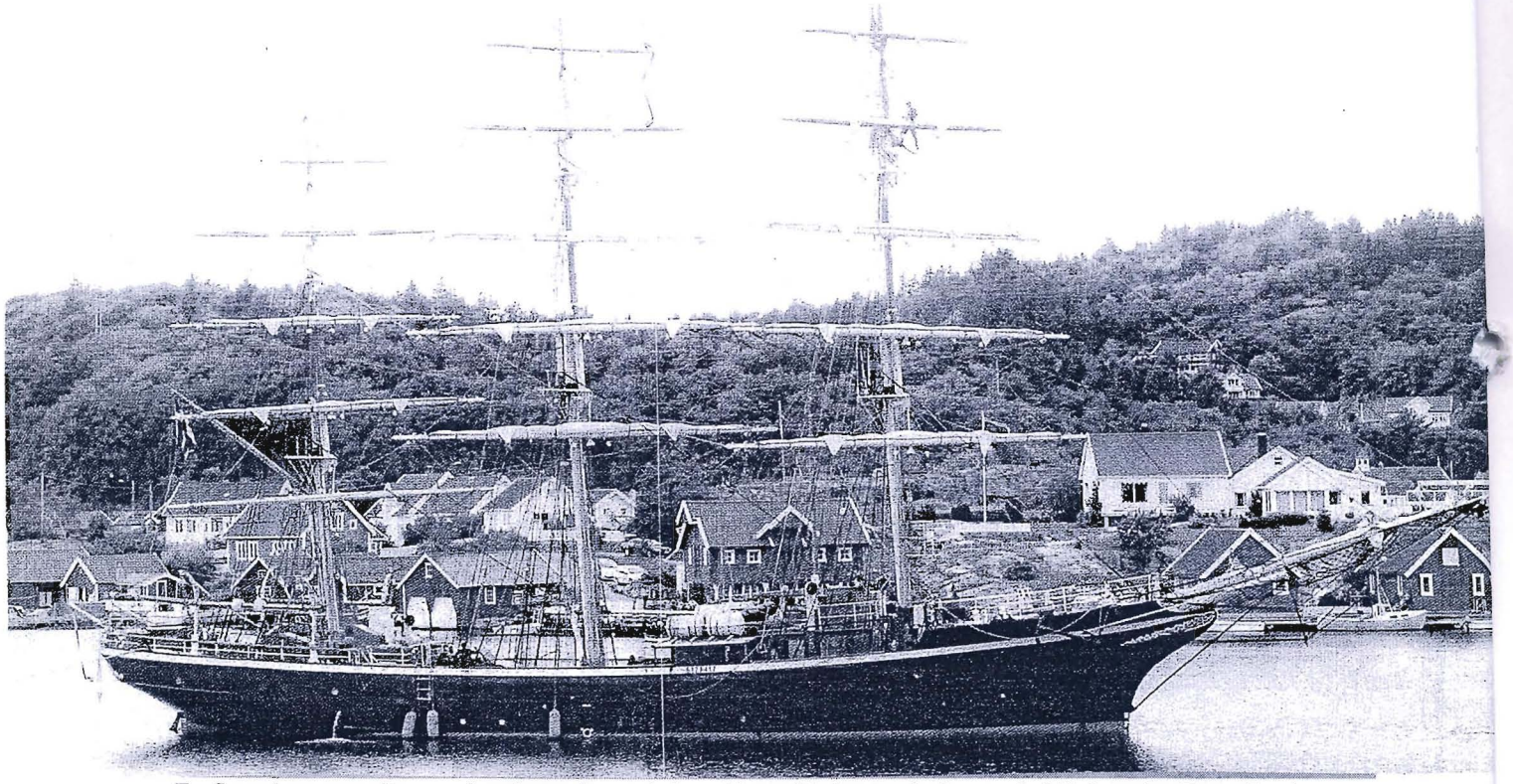

En flott skute, som ligger akterfortøyd mot Ankerodden, slik de gjorde for rundt 100 år siden.Foto: Lindesnes.

I anledning at det var Tall Ships Race denne sommeren, og Kr.sand var vertskapsby for seilskutene som kappseilte fra Antwerpen, Belgia til Alborg, Danmark og så fra Kr.sand til Hartlepool, England, hadde noen entusiaster kontaktet fullriggeren "Georg Stage" fra Danmark og invitert skip og mannskap inn til Skjernøy.

Forts. neste side

"Georg Stage" er en 3-mastet fullrigger, bygget i stål i 1934 i Fredrikshavn, Danmark. Den er 54 meter lang, når man tar med baugsprydet. Den stikker 4,2 meter dypt, så det var fin navigering da den skulle passere innløpet til Farestadvåa. Redningsskøyta "Hvaler" og mob.båten til skoleskipet "Sjøkurs" var satt inn i tilfelle sterk vind eller annen hindring i å få fullriggeren trygt i havn. Men skipet hadde dyktige styrmenn om bord, så de klart alle brasene selv!

Det var en stor opplevelse å se den flotte skuta ankre opp på våa, det er vel nesten hundre år siden sist noe slikt hadde hendt, så flere sperret øynene opp da "Georg Stage" uanmeldt ankom Farestadvåa.

På Ankerodden hadde Karl Arnfinn Syvertsen heist flagget til ære for de Danske landsmenn.

"Georg Stage" var fylt opp med danske ungdommer. Skipet er nemlig et skoleskip hvor den enkelte kan ta en maritim utdannelse, og forøvrig er skuta den minste seilende fullrigger i verden.

Her er klandskampen i full gang.

De danske ungdommene var invitert i land av Skjernøyungdommen for å spille fotballkamp og vollyballkamp. Det gikk hardt for seg. Resultatet ble at danskene vant fotballkampen 8-6. Med vollyballkampen gikk det bedre, for den vant Skjernøyungdommene. Etterpå fikk alle, tilskuerne også, gratis brus og pølser, sponset av Joker – Roy Michaelsen og OEC Thorstein Dyrstad. Seilskuta ble liggende til morgenen dagen etter, da satte den seil og for Kr.sand, for siden hen å kappseile til Engeland med de andre seilskutene. Vår egen fullrigger "Sørlandet" deltok også i den kappseilasen og vant, kanskje takket være at to av medseilerene var fra Skjernøy, nemlig Kristian Lans Syvertsen og John Olav Knutsen

Skjernøymarsjen 2010

Leif Laudal *Karin Larsen* *Årny Laudal*

Søndag 15.august ble Skjernøymarsjen arrangert for 35. gang. Det var denne gang strålende solskinn og nærmest vindstille, så deltakerne fikk en riktig fin naturopplevelse. Vanligvis pleier deltakerne å klage på glatte løyper etc., men denne gang hørte vi bare kommentarer over at det var for varmt å arrangere marsj. Da får jeg si som svigermor: "Det er ikke godt å klø ei sår rau".

Forts. neste side

Skjernøymarsjen har vært arrangert siden 1976 og er én av de eldste marsjene på Sørlandet. Som mange kjenner til ble de første skjernøymarsjene arrangert fra Vassmyra ungdomsskole, og den lengste løypa var da på 2 mil. I dag er den korte løypa ca. 6 km og går rundt øya slik at en kan gå med barnevogn. Den lengste løypa på ca. 10 km går i tillegg rundt Rosnes, og er beregnet på dem som vil rundt i litt utfordrende terreng. Det var også tilleggsløyper til Grottevarden og bautasteinen for de som er veldig interessert.
Starten gikk som vanlig fra Grendehuset, og her var det brus, kaffe, vafler, is og pølser for de som måtte ønske dette.
På Dyrstad skolehus var det åpent hus, slik at deltakerne kunne se hvordan Skjernøys første skole så ut innvendig. Her var det også salg av vafler og brus, og særlig vaflene til Hilde var populære.
Marsjveteranene Karin Larsen, Årny og Leif Laudal var som vanlig på plass, og gjennomførte marsjen i fin stil. De har deltatt i samtlige skjernøymarsjer, og fortjener et bilde i Skjernøyposten
De aller fleste tar turen i rolig tempo, mens enkelte tar det som treningstur og holder skikkelig tempo.
I følge lokalavisen var det Evert og Lise Knutsen som holdt høyest fart gjennom løypa, i hvert fall var de først i mål.
Frammøtet var denne gang helt likt med 2009, 95 personer fullførte.
Marsjen er et samarbeid mellom velforeningen og Mandal Marsjforening.
Marsjene planlegges i god tid, derfor er neste Skjernøymarsj allerede planlagt til
SØNDAG 21. AUGUST 2011.
Det er for det meste personer fra Agder-fylkene som går marsjen, men det var denne gang et ektepar fra Trøndelag som var "SFO" for sine barnebarn i Kristiansand, samt et tysk ektepar som hadde forvillet seg inn i løypa, og de skrøt veldig av de flotte omgivelsene.
Trygve og Hilde, Knut og Janne har de siste årene hjulpet til med arrangementet.

Knut

Vi blar i arkivet

Vi skriver forsatt fra nr.1. 1976 Og vi kan fortelle om en stor skøytedag på kjønna første søndag i februar, hvor isen var speilblank. Idrettslaget hadde arrangert skøyteløp, og det var en masse tilskuere. Reidar Jenssen, som var Sørlandsmester på skøyter for en del år siden, hadde ikke glemt sine kunster. Han fikk beste tid av samtlige, ingen av de unge kunne følge ham. Det var en finfin søndag på isen og sikkert halve øyas befolkning var samlet der oppe, fra den minste i vogn til de grånede hår. Vi kunne registere bl.a. Hjalmar Tørresen (flere og 70 år gammel) svang seg som en ungdom på skøytene. Det var den rene folkefest og det er synd at det skal gå så lang tid mellom hver gang vi får slik anledning.

Lørdag 3. jan 1976 var det storm fra nordøst og øst. Dette resulterte i at det ble en helt utrolig lav vannstand i sjøen. Folk hadde ikke sett maken her på våre breddegrader. En kunne så og si gå tørrskodd utenfor samtlige brygger her ute. Båtene lå på det tørre, og det var litt av et besvær å komme ut på dypt vann.

Carnegie Heltefonds sølvmedalje + kr 1000,- ble denne vinteren tildelt Thor Hugo Johannelsen på R/K "Ambassador Bay" for sin innsats ved redningen av kapteinen på M/S "Selvad" i desember 1974.
Vi har omtalt dette i Arkivet tidligere. Red.

Historikk

Snart er jo hummerfisket i gang og vi kunne godt tenke oss å ta med litt om hummerfisket i tidligere tider. Vi tar med et kort utdrag som ble skrevet i Marnar historielag 1935 hvor de forteller om hummerfisket.

En hjelper i nødsårene. I krigsårene 1807 - 14 stanset så godt som alt utførsel av hummer her på Sørlandet. Hva grunnen var, økte hummerbestanden i usedvanlig grad i disse år. Kanskje har reproduksjonen vært usedvanlig rik, samtidig med at det det ikke ble fisket mer enn det som medgikk til kystbefolkningens daglige underhold. Når forfatteren Axel Boeck i sine avhandlinger om "Det norske hummerfiske og dets historie" i 1869 uttaler "at hummer meget skjelden nytes av våre fiskere", da er dette bare såvidt riktig som hummeren på grunn av sin økede salgsverdi lite ble benyttet i alminnelige fiskerhjem.
Fra gammel tid har hummer vært brukt som julemat og gjestebudsmat blandt fiskerbefolkningen, og fetning av hummer til slike anledninger var man meget nøye med.

Forts. neste side

De gamle betraktet det enestående rike hummerfisket i krigsårene i begynnelsen av 18 århundre som en særlig Guds gave der bidro til å avverge hungersnøden. Det ble også av mange betraktet som et gode at utførsel av hummer var så godt som stanset i krigsårene.
Fiskerbefolkningen drev fangsten ved hjelp av teiner, mens det i enkelte bygder fortelles at folk inne i fjordene ved hjelp av hummertang kunne fylle en aminnelig fiskekorg - fjeringskorg - med hummer i løpet av en morgenrept.

I 1815 og utover bruker en fiskebåt med to mann 15 - 20 teiner. Fangstutbyttet pr. dag oversteg ofte over 100 hummer, for dem som tilså teinene morgen og kveld var utbyttet gjerne over 150 hummer pr. dag
Utførsel av hummer fra landet årene 1815 - 18 var gjennomsnittlig 593 000 stk. årlig. I 1821 - 22 var utførselen 1 000 000 stk. årlig. I 1827 - 28 var utførslen på det største med 1 500 000 stk årlig.
Prisen da var 2 skilling pr. stk, og et båtlag på to mann kunne fiske for 3 - 400 riksdaler årlig.
I 1860-årene var teinetallet pr båt steget til det dobbelte og i begynnelsen av 19. århundre var tallet steget til 100 - 150 pr båt og i 1935 var teinetallet pr. båt 180 - 200 for to mann. Da hadde installasjon av motor i båtene unntagsvis funnet sted, men ennå er det store flertallet av fiskere som foretrekker robåt under hummerfisket.

Dette er bare et lite utdrag av det som var skrevet i tidsskriftet utgitt av Marnar historielag 1935.

Utbygging av kapellet

I juni ble det som kjent inngått kontrakt med Gustav Olsen AS på oppføring av nytt tilbygg til kapellet. Byggestart var som planlagt første uken i august. Som de fleste har sett har det blitt ett opphold i arbeidene. Dette skyldes behov for en vurdering av grunnforholdene og en byggteknisk gjennomgang i forhold til denne. Dette vil dessverre gi oss en forsinkelse på prosjektet, men vi er i gang.
Kontraktssummen er på 4,9 millioner kroner inkl mva. Dette er for ett nøkkelferdig bygg når dugnadsinnsats er trukket fra. I tillegg kommer ca 100.000 kroner til søknader og planarbeid. Det som er planlagt gjort på dugnad er riving av det gamle kjøkkenet, utvendig maler arbeid, legging av takstein, montering av kjøkken samt rydding i byggeperioden. I tillegg skal riving av eksisterende inngangsparti gjøres på dugnad.
Pr i dag har vi samlet inn nokså nøyaktig 2,5 millioner kroner. Det er ett svært bra resultat. I tillegg er det en fast givertjeneste på kr 14000 hver måned. På medlemsmøte i vår ble det bestemt at Skjernøy Kr. Ungdomsforening kan ta opp ett lån i bank på inntil 2 millioner kroner. Først når bygget er ferdig kan vi søke om "Tilskudd til private kirkebygg" fra Kirke og kulturdepartementet.
Vi trenger fortsatt en del kroner for å kunne fullføre bygget
Det er et sprik på ca 500.000 kroner i forhold til de midlene vi har samlet inn (2,5 mill), det vi låner (2 mill) og det ett nøkkelferdig bygg koster (5,0 mill). Derfor er det nå lagt en alternativ plan som går ut på å reise

Se neste side.

bygget, innrede første etasje mens andre etasje blir ett dugnadsprosjekt.
Innsamlingskomiteen jobber med å finne midler i legater, fond og stiftelser. Dette er ett tidkrevende og vanskelig arbeid. Dersom du har forslag eller ideer til hvor det kan være mulig å hente midler så ta kontakt med innsamlingskomiteen.

Litt lek med tall

Dersom alle husstander på øya hadde satt av 100 kr hver måned for å få ferdig kapellet hadde det gitt 120 000 kr pr år. 100 kroner er det samme som 2 ukeblader eller to 4 pakninger med Pepsi Max. Dersom alle hadde satt av 200 kroner utover det mange allerede har gitt, hadde det gitt 240 000 kr. Det er mulig! Det skal være ett bygg for heile øya og ikke minst våre flotte ungdommer.
Vi håper at flere tar kontakt med Signe Aalvik på telefon 38 26 86 11 for å bidra..

Hvor kommer midlene fra.

Vi har nå samlet inn 2,5 millioner kroner. Her er en oversikt over hvor disse pengene er kommet fra:

Tiltak:	Sum:
Gaver/engangsbeløp:	1 555 000
Tilstelninger, Skjernøydagen 2008 og 2010:	480 000
Kollekt:	40 000
Salg av kort og kalender:	158 000
Givertjeneste:	213 000
Diverse og renter:	54 000
Sum	2 500 000

For at alle skal ha en formening om hvor stor giverglede det har vært til utbyggingen så har vi laget en oversikt. Det er også slik at mange av husstandene som har gitt engangsbeløp også har satt seg opp på fast givertjeneste.

Gaver eller engangsbeløp:

Beløp	<10.000	10-25000	25-50000	50-100000	>100000
Antall husstander	20	12	6	9	5

Fast givertjeneste:

Beløp	100-200	200-400	400-600	600-800	800-1000
Antall personer	3	5	13	2	2

Resultatet foreløpig er flott. Men vi håper at det fortsatt er penger i vente. Signe Aalvik er innsamlingskomiteens kontakt mot oss givere.
Ta kontakt med henne på tlf 38 26 86 11 eller mail signe.aalvik@gmail.com.
Beløp kan settes inn på konto 2801 19 06216.
Det vil snarlig komme en informasjonsbrosjyre til alle husstander på Skjernøy vedrørende utbyggingen.
Innsamlingskomiteen

Skjernøykalenderen 2011

Kalenderen for 2011 er nå i salg, det er samme pris som i fjor; 150 kroner . Det ble solgt noen under Skjernøydagen, men det er mange igjen.
Kalenderen kan kjøpes hos innsamlingskomiteen,Signe Aalvik, Jan Harald Syvertsen, Liv Britt Jenssen og Thor Anders Puntervold.
Den er også å få kjøpt hos Bok og Media i Mandal

Ved å kjøpe en kalender gir du samtidig uavkortet 150 kroner til nybygget på kapellet

Skjernøykalenderen; årets julegave!
Flotte bilder fra hverdagslivet på øya.

Smånytt fra øya.

1.klassingene fra Skjernøy

Høsten 2010 begynte 5 stykker på Ime skole, Det er: Johannes Strømberg, Dyrstad. Han kommer fra Søgne, men flytter inn i nytt hus på Dyrstad i løpet av høsten sammen med sine foreldre og søsken. Så er det Håvard Wathne som bor på Kniben på Farestad, Bodil Gauksås som bor på Dyrstad. Videre er det Morten Svindland som bor på Ytre Farestad, og Helena Hjemdal som bor på Kniben på Faresrad.
Vi ønsker alle disse nytente skolelysene lykke til med skole og livet framover.

Nyfødte til øya.

Så vil vi gratulere Gunhild og Henrik Strømberg med en datter som ble født 9. juni, og hun heter Karoline.
De bor i Søgne men flytter inn i nytt hus på Dyrstad i løpet av høsten.
Videre vil vi gratulere Stine og Ronny Pedersen med en sønn som ble født 13.juli, og han heter Runar.
Vi gratulerer videre Camilla Blørstad Lien og Hans Olav Jacobsen med en sønn som ble født 24.august, og han heter Tobias.
Og til sist gratulerer vi Karina og Harald Wathne med en sønn som ble født hjemme på Kniben i sitt nye hus 26.august, og han heter Magnus.

Nyinnflyttet.

Vi ønsker Jan Herstad og Isalill Valand m/fam. velkommen til Skjernøy. De har flyttet inn i "dyrlegens hus" på Hågansbakken (rett ved Skjernøybrua).
Så ønsker også Jan Kristian og Annlaug Berge, samt deres datter Camilla velkommen til øya. Jan Kristian er sønn av Berit Berge og familien har flyttet inn i hennes hus på Rødsteinen, etter at huset er blitt påbygd – på grensen mellom Berge og Farestad.

Medseilere på fullriggeren "Sørlandet"

Denne sommeren har 5 av Skjernøys ungdommer og menn vært med fullriggeren "Sørlandet" på tokt. De første ut var Marius Dyrstad, Ludvik og Jan Ludvik Ilebekk som var med på første etappe i kappseilingen, fra Antwerpen til Aalborg, og da ble "Sørlandet" nr. 3. Kristian Lans Syvertsen og John Olav Knutsen var med på andre etappe, fra Kristiansand til Hartlepool, litt syd for Newcastle i England, og denne etappen vant de.
Totalt – begge etapper - ble "Sørlandet" nr. 2.

Utvekslingsstudent.

Åslaug Ullestad Vikøyr reiste denne sommeren til Brasil, hvor hun skal være utvekslingsstudent ett år. Hun går 2. år på videregående skole. Vi ønsker henne lykke til, og har et lite håp om at hun vil sende oss et reisebrev etter hvert.

Biluhell

Tirsdag 17.august svingte en hytteeier inn mot sin parkeringsplass ved Suggesteinen på Berge. Samtidig prøvde en annen sjåfør å kjøre forbi vedkommende, og det gikk som det måtte, venstre side på hytteeierens bil ble temmelig bulket, mens den andre bilen fikk noen "krøller" i høyre front.

Spillemidler

Grasrotandelen av spillemidler er nå klarert fra styrets i Ungdomsforeningsens side. Alf Tore har redigert innholdet av hjemmesiden, slik at "spillere" kan merke sin del av spillemidler til Ungdomsforeningen. Informasjon om dette finnes på hjemmesiden. Vi kan ta noen ord om dette på møtet på kommende onsdag.

Nise på Fjorden

Den 5.august fikk jeg se noe jeg ikke har sett på mange år på Nordfjorden, en nise. Den holdt på i flere timer med sine rullende bevegelser. I min barndom var niser et helt vanlig syn, ofte kom det mange i flokk. Men i de senere år har den blitt ganske sjelden. Nisen er vår minste hvalart og kan bli opp 1,8 mtr.

Evert Knutsen

Opprydding på Sandøy.

I mange av buktene på Sandøy, særlig de vestvendte, har det vært store mengder søppel av alle slag. Torstein Sandvik, som er grunneier og har villsauer på Sandøy , fikk i samarbeid med fylkesmannen midler til opprydding langs strendene. Selve arbeidet ble utført av to trettenårige jenter, Trine og Ylva. De har gjort en fantastisk fin jobb, renere og penere har ikke disse strendene vært i dette århundret, en flott miljøjobb.

Kongeørner

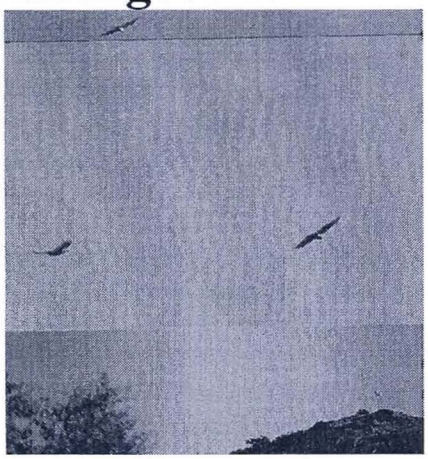

I slutten av august ble det sett 3 kongeørner over Grottevarden, det høyeste fjellet på Skjernøy. Det var Arnt Otto Ånensen som gjorde observasjonen. Det er ikke så uvanlig å se kongeørn på våre trakter, spesielt på høsten under fugletrekket, men å se 3 stykker på en gang hører til sjeldenhetene. Fuglene ble fotografert, men på så lang avstand blir det mye luft.

Minkbekjemping

i Østre Mandal sjøfuglreservater.

Fylkesmannen i Vest-Agder - Miljøavdelingen har satt seg fore å få utryddet minken. Minken gjør som kjent stor skade i det at den spiser måkeeggene. Og dermed minker måkebestanden vår. Nå settes det ut minkfeller på Slettingen, Store Vengelsholme,Valløy, Kjellingen og Ryvingen.Det er Statens Naturoppsyn som står for den praktiske gjennomføringen ved bruk av fellene.

Ryvingen fyr og sommergjester.

Det har vært stor pågang på Ryvingen fyr i sommer, over 500 overnattingsdøgn er registrert i gjesteboken. Ryvingens venner driver fyrstasjonen i sommermånedene (skoleferien). Dagsbesøket har nok også økt, men er heller vanskelig å registrere da vi ikke har overvåkningskamera! Men flere og flere finner veien ut til Dallen (havna på Ryvingen) og den nye brygga. Ved godværsdager ligger båtene tett i tett, og de fleste tar seg en tur opp i tårnet eller området rundt.Så at tallet over dagsbesøkende kommer opp i flere tusen er ikke urimelig.
Ønsker du å støtte Ryvingens venner ved å bli medlem i venneforeningen, så ta kontakt med leder Betty Hagen – mob nr 41 57 82 33.
Vil du ut og overnatte, ha et seminar, selskap e.l. ellers i året - da tar du kontakt med fyrvert Rita Dyrstad mob nr 41 55 68 66. Velkommen skal du være!

Rita

Sjøvettregler

Ikke på grunn av, men i lys av den fryktelige båtulykken nå nylig - finner jeg at det kunne passe å gjenta noen viktige sjøvettsregler.
Og det gjelder ikke minst sommerturister:
Først og fremst - ha med redningsvester til alle ombord, den bør også sitte på!
Og dernest to gode årer med rogafler.
En dregg med sterkt og passe langt tau - samt en pøs eller tilsvarende til å øse med.
Det burde være en selvfølge at det er blitt sjekket at det finnes nok drivstoff ombord, bensin /diesel til turen ut og hjem.
Og sist, men ikke minst: Ikke overlast båten.
Været kan bli ganske røft her ute i skjærene - selv midt på sommeren.
Det er også en god ide å ha med seg en mobiltelefon. Ha en god tur.

Håkon Karlsen

Barnedåp

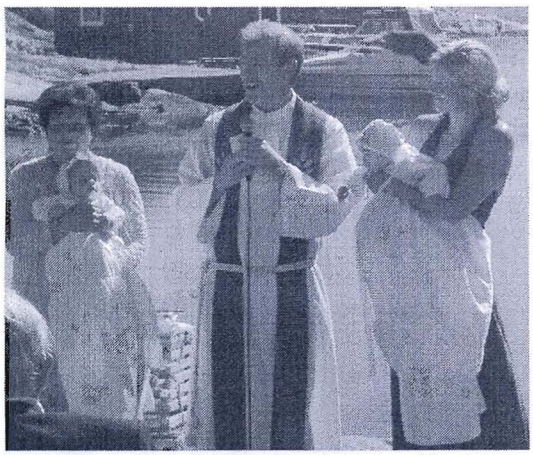

Skjærgårsgudstjenesten hvor to barn ble døpt.
Vilde Margrethe med mormor Else Grøsfjeld til v. og Frida med mamma Kirsti Aukland til høyre, sammen med prest Per Ragnar Haraldstad.

På skjærgårdsgudstjeneste 4. juli ble to barn døpt. Det ene var Vilde Margrethe. Foreldre er Stine G røsfjeld og Kristian Aanensen. De er bosatt på Skogsøy men Stine kommer fra Farestad.
Den andre var Frida. Foreldre er Kirsti og Thomas Aukland Hansen
På gudstjeneste 22. august ble lille Lykke døpt: Foreldre er: Beathe Braadland og Lasse Erland, Mandal.

En av de savnede danske gutter

ble funnet omkommet Av en fisker ved Terneskjær 6. sept. Han ble bragt inn til krambubrygga av redningskøyta "Hvaler" og ble sendt til Oslo for identifisfering,
Det var Nikolaj Munk Nielsen.

St. Hans

Det hadde vært tørke i flere uker så det var svært tørt.
Denne aften var det flott vær med litt vind fra vest. En hadde blitt frarådet å tenne opp bålene som sto i nærheten av vegetasjon eller andre ting som kunne ta fyr. Og der var mange som ikke tente bålene denne kvelden.
På Nordfjorden var det bare 3 - 4 bål, men til gjengjeld var det tykt med båter med tente laterner, så det var litt av et syn. På Skjernøybrua ver det også folksomt, og mange biler.

Vielse i Kapellet

Vi gratulerer hjerteligst Kristine Syvertsen og Bjørn Ricard Muren som ble viet i kapellet lørdag 10. juli. De er bosatt i Mandal, men Kristine kommer fra Ytre Farestad. Så gratulerer vi også Kristin Opsal og Espen Andre Svendsen som ble viet i kapellet 17. juli

Arbeidet til nybygg er startet.

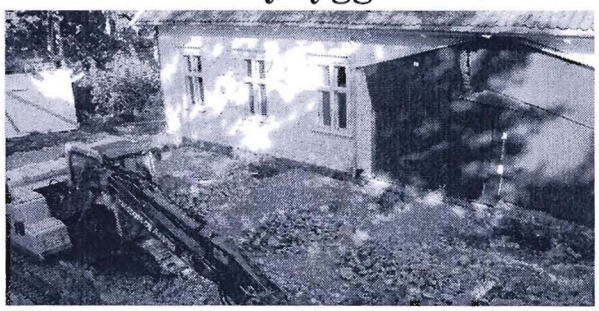

Påbyggingen startet opp i august, men det har gått noe tregt på grunn av noe mer godkjenning. Men nå er alt klart, så fra denne uke (37) skulle påbyggingen kunne startes opp for fuldt.
Området det skal bygges på er nå planert ferdig og påfylt med pukk, klart til å støpe sålen.

På gudstjenesten søndag

12. september ble vårens konfirmanter presentert. Det var 8 stykker og fire av dem tente hvert sitt lys for å minnes fire ungdommer fra Mandal og Lindesnes som omkom i en trafikkulykke i Trysbakkene i Søgne fredag 10. sept.
Det var prost Skjelsbæk som også denne gang forettet. Så to gudstjenester på rad som han har deltatt i her på kapellet, er det blitt tent fire lys for omkomne ungdommer.
I Mandal komune har det siden juli omkommet 9 ungdommer, noe som hele kommunen er preget av.

Siden sist.

Det ble mye denne gang, mange sider med hendelser som vi ikke ønsket hadde skjedd. Men når det har skjedd må vi på vår måte prøve å formidle det så godt vi kan. Det er tragisk når fire ungdommer forulykker så og si rett utenfor stuedørene våre.
Vi er alle etterpåkloke, det er mye en kunne ha gjort for å hindre det som skjedde, men ulykken har skjedd og det må vi bare godta. Vi føler med de etterlattes pårørene og deres familier i Danmark.
Så var det de ungdommene som var på tur til Riveneset i Søgne som kom midt opp i en båtbrann og en drukningsulykke. Dette er også noe ungdommene og alle oss andre på øya bærer preg av. I dette tilfellet gjorde ungdommene en flott jobb.
Så er høsten her og det går raskt mot mørkere tider. Når vi ser tilbake på sommeren så har den vært varm med veldig mye sol. Det negative er at det har også vært mye vind som kuling fra både øst og vest.
Juni var svært tørr med nesten ingen nedbør. I juli og august var det riktignok noe regn, men ikke de store mengdene. Sjøtemperaturen var lav til langt ut på sommeren, men i august var det godt å bade i sjøen, Tross mye maneter.
Så runder vi av for denne gang, med nesten 20 sider. Skjernøyposten har aldri hatt så mange sider før.
Så sier vel møtt i neste nummer som kommer i desember.

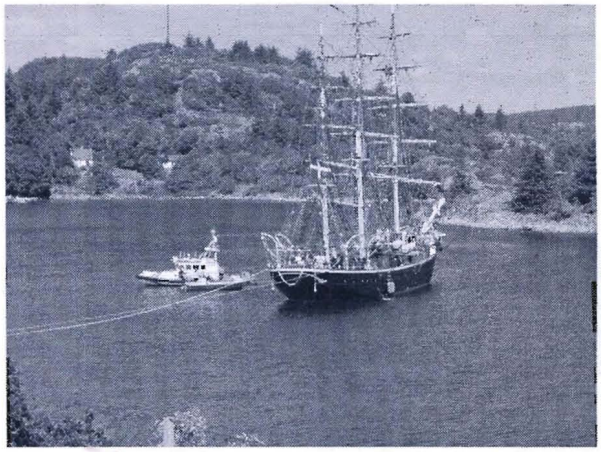

"Georg Stage" i Rosnesvågen 27. juli 2010